

JANEZOVO OZNANILO

14. januar 2024 leto 20 številka 692

2. NEDELJA MED LETOM

Jn 1,35–42

KJE PA TI STANUJEŠ?

Vedno se sprašujem, v čem je evangelij danes vesela in aktualna novica, v čem je lahko v Cerкви gorečnost in vnema, žar, ki bi prepričal svet. Sprašujem se, kaj nam manjka, da gre svet mimo nas. Spomnim se pogovora z nekim duhovnikom pred leti. Sam sem ves zavzet govoril, da se tudi danes da s čim približati mladim. Zatrjeval sem, da smo z njimi lahko na igrišču, pri razvedrilu, v njihovem svetu. On pa je odkimaval in trdil, da je vsa področja že prevzela civilna družba in da Cerкви ne ostane kaj dosti prostora za približevanje. Vztrajal sem pri svojem in tudi poskušal v prvih župnijah, kjer sem deloval, narediti vse, da bi se mladim približal in jim hkrati ponudil evangeljsko sporočilo. Vztrajal sem v iskanju.

Danes vidim stvari nekoliko drugače. Nujno je, da se mladim in svetu nasploh približamo tam, kjer so. Vendar velikokrat ugotavljam, da so načini približevanja, zgrešeni. V njih evangelij blede, kar pa je bistveni znak naše napake. Vsi postajamo enako povprečni, zato Cerkev v očeh mnogih izgublja razlog za svoj obstoj. Jezus pravzaprav ne išče učenca, ampak učenca prideta k njemu. Sprašujem se, ali imata danes učenca kam stopiti. Kaj ju lahko prepriča?

Samo s pristnim pogledom na čistost, h kateri nas danes vabi apostol Pavel, in v bitki zanjo je mogoče doseči tudi drugi prostor pričevanja in privlačnosti Cerkve, to je dom. V nori tekmi, ki jo vodijo naše strasti, ki so potrgale povodce, se nihče več ne ustavi. Vsi trdimo, da se bomo ustavili, ko bo čas. Čas pa bo, ko bomo potešeni. In potešeni bomo, ko bomo ...? Nikoli! Ker nočemo sprejeti realnosti življenja in odnosov, ker blodimo o svetu, kjer nas nič ne bo bolelo, skrbelo in utrujalo, kjer bomo s pravicami brez dolžnosti in odgovornosti itd. Tako vsi postajamo brezdomci. A dom je mogoče graditi le v realnem pogledu na odnose. Te je mogoče ustvarjati, če so ti naše temeljno poslanstvo, ne pa občasen hobi. In ko nas bodo ljudje vprašali: »Hej, kje pa ti stanuješ?« bodo ostali pri nas in povabili k nam še druge, če bodo videli naše domove, polne čiste ljubezni in miru.

Po: E. Mozetič

ZA DUHOVNO RAST

Večkrat se sprašujemo, kaj pomeni biti Jezusov učenec. Ne gre za to, da bi se naučili določenih resnic ali podatkov. Gre za to, da gremo k njemu in prebivamo pri njem. Na ta način ne sprejemamo predvsem tega, kar on ve in kar pove, ampak začnemo sprejemati to, kar on je. Ko začnemo prebivati pri njem, se začne skrivnostna izmenjava: mi prebivamo pri njem in smo deležni njegovega gostoljubja, obenem pa tudi on z Očetom prihaja k nam in prebivata v nas, kot pravi Janez v svojem evangeliju nekoliko kasneje: »Če me kdo ljubi, se bo držal moje besede in moj Oče ga bo ljubil. Prišla bova k njemu in prebivala pri njem« (Jn 14,23). To vzajemno prebivanje omogoča ljubezen, ki jo je on nam izkazal do konca in ki jo mi izkazujemo njemu, ko se držimo njegove besede. Takoj pa, ko začnemo prebivati pri njem, se začne tudi naše poslanstvo. Ne moreš namreč bivati pri Jezusu, biti njegov gost, ne da bi te to gnalo k bratom in sestram, da bi tudi njim povedal, koga si spoznal in pri kom prebivaš.

Če bomo prebivali pri Jezusu, bomo morali tudi pripovedovati o njem; svojim bratom in sestram po krvi in svojim bratom in sestram po Bogu podobnosti. Bivanje z Jezusom je namreč tako obilno, tako prekipevajoče, da ga ne moremo zadržati zase. Bratje in sestre, ali pripovedujemo o Jezusu, ali govorimo o tem, koga smo našli? Če ne, potem morda še ne prebivamo pri njem. Vabi vsakega izmed nas. Se bomo odzvali ter ostali pri njem ali pa so naši koraki in odločitve zanj medli in neodločni?

Po: S. Zore

**»Bratje in sestre, telo ni za nečistovanje
...« (1 Kor 6,13)**

Družba se je tako oddaljila od nraavnih vrednot, da je zapustila vsako zdravo pamet, po kateri bi se lahko uravnavala in gradila lep pogled na spolnost.

Prepričan sem, da je vprašanje čistosti, ki jo izpostavljena v današnjem berilu, temeljno vprašanje naše prepričljivosti. Zaradi izgubljenega pristnega pogleda na spolnost v nas vseh umira žar, otroški pogled in hkrati prava moč ljubezni, ki prepriča. Čista ljubezen je preprosto mogoča le kot krona odpovedovanja in vztrajanja v naporu, križu, ki ga oznanja Gospod. Tam, kjer je vse takoj in nič jutri, kjer je predzakonska ljubezen enaka zakonski, ni ne zakonske zvestobe, ne idealov ne hrepenenj. Vse je enako sivo in brezoblično. Živ spopad z našimi strastmi in goreče iskanje najglobljih hrepenenj nas bo naredil za prave pričevalce, ne glede na stan in leta.

E. Mozetič

OČE

*Ne imenuj Boga »Oče«,
če ga imaš za nekoga,
ki je zmeden in oddaljen,
ki sodi in kaznuje,
ki pošilja nesreče in smrt,
ki uživa ob trpljenju svojih otrok.*

*Ne imenuj Boga »Oče«,
če ga ne čutiš kot očeta in mamo,
prijaznega in prijateljskega obraza,
ki se ti vedno smehlja, tudi ko ti gre
vse narobe, še zlasti, ko ti gre vse
narobe.*

*Ne imenuj Boga »Oče«,
če ga ne čutiš kot očeta in mamo,
ki ti je vedno blizu, da te spremlja in ti
pomača;
ki te pušča svobodnega, tudi da delaš
napake,
vedno pripravljen, da te spet objame in
ti odpre vrata svoje ljubezni.*

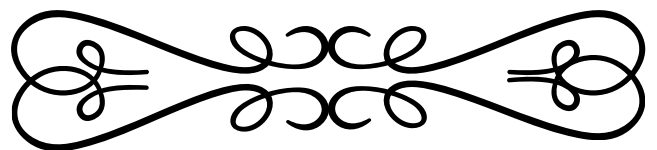
*Ne imenuj Boga »Oče«,
če ga ne čutiš kot očeta in mamo, ki te
nikoli ne zapusti
in te zaradi nobene stvari nikoli ne bo
nehal imeti rad in ti želeli dobro.*

*Če ga ne čutiš kot takšnega očeta in
mamo, prosi ga, prosi, prosi ...,
da bi se ti dal čutiti takega!*

Po: T. Lasconi, Nikoli sami

18. januar MARJETA OGRSKA

Marjetin oče je bil ogrski (madžarski) kralj Bela IV., njena mati Marija pa je bila bizantinska princesa in je prišla s cesarskega dvora v Carigradu. V letu pred Marjetinim rojstvom je Ogrsko hudo prizadel vpad divjih Mongolov. Kralj Bela IV. se je zaobljubil, da bo prihajajočega otroka popolnoma posvetil Bogu, če ga reši iz te nesreče. Njegova prošnja je bila uslišana in besedo je držal. Ko se je ob koncu leta 1242 rodila Margareta, jo je v 4. letu starosti že izročil v vzgojo dominikankam v Vesprimu. Ko ji je bilo deset let, je prišla v samostan na Zajčjem otoku na Donavi blizu Budimpešte, ki ga je dal zgraditi kralj Bela, in tam je ostala vse do smrti. Ko se je razcvetela v zalo dekle, so ji ponudili spregled obljub, če se hoče poročiti s poljskim princem Boleslavom ali z neapeljsko-siciljskim kraljem Karlom. Oba je gladko zavrnila, očeta pa pograjala, kaj vendar dela zanjo ženitne načrte, ko pa jo je zaobljubil Bogu. Poslej je imela mir. Bila je srečna in svoj redovniški poklic je imela za najvišjo dosegljivo čast.

OZNANILA

- **V četrtek, 18. januarja, ob 18. uri redna seja ŽPS**
- **Pokopali smo: Antona Voga iz Prepolj, Marka Krajnca iz Rošnje in Ernesta Urbanija iz Zlatoličja**

SVETE MAŠE

DAN	GODUJE	SVETA MAŠA ZA:
PONEDELJEK 15. 1.	Ida mučenka	ob 17.00 za+ starše Ano (obl.) Franca Lebna in sorodnike
TOREK 16. 1.	Marcel papež	ob 17.00 za+ Antona in Marijo Ornik ter sorodnike Ornik - Turk
SREDA 17. 1.	Anton puščavnik	ob 17.00 za+ Eriko Muhič in dvojne starše
ČETRTEK 18. 1.	Marjeta Ogrska redovnica	ob 17.00 za+ Branka Maruška
PETEK 19. 1.	Makarij opat	ob 17.00 za+ Silvestra Lovreca, Marijo (obl.) in Slavka Metličarja
SOBOTA 20. 1.	Fabijan in Boštjan mučenca	ob 17.00 za+ Marijo (obl.) Stanka Zorca ter brata Stanka in Srečka
NEDELJA 21. 1.	3. NEDELJA MED LETOM	STARŠE 7.30 za žive in rajne šentjanške in hajdinske župljane 10.00 za+ Vincenca (obl.) in Ano Cebe ter starše Cebe - Klemen MARJETA 8.45 za+ starše Antona (obl.) in Kristino Bandur